

νος μου, και επομένως, δι' αὐτὸ και μόνον, ἀσφαλῆς εἰς τὸν οἶκόν μου.

Ἐφυγὰς ἤθελσε νὰ ὁμιλήσῃ, ἵνα ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του. . . ἀλλὰ μόλις εἶχε τὴν δύναμιν.

— Τὸ ὄνομά σου ; ἠρώτησεν ὁ Τσουγγ-Χέου.

— Βάγγ!

Ἦτο δ' ἄλλθως ὁ Βάγγ, σωθεις διὰ τῆς γενναιότητος τοῦ Τσουγγ-Χέου, γενναιότητος ἣτις ἠδύνατο νὰ στερήσῃ αὐτὸν τῆς ζωῆς, ἀν ἐγενεῖτο ὑποψία ὅτι ὁ οἶκος του ὑπῆρξεν ἄσυλον ἐπαναστάτου. Ἀλλ' ὁ Τσουγγ-Χέου ἦν ἐκ τῶν ἀρχαϊκῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, δι' οὓς πᾶς ξένος εἶνε ἱερός.

Μετὰ τινα ἔτη ἡ ἐξέγερσις τῶν ἐπαναστατῶν εἶχεν ὀριστικῶς κατασταλῆ, κατὰ δὲ τὸ 1864 ὁ αὐτοκράτωρ Τάϊ-Πίγγ, πολιορκηθεὶς ἐντὸς τοῦ Νάν-Κίγγ, ἀπέθνησκεν ἐκ δηλητηρίου, ἵνα μὴ πέσῃ ζῶν εἰς χεῖρας τῶν αὐτοκρατορικῶν.

Ἐ Βάγγ ἔμεινεν ἔκτοτε ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐεργέτου του, και οὐδέποτε τοῦ ἐξῆτήθη λόγος τοῦ παρελθόντος του. Οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ τὸν ἠρώτησεν, ἴσως διότι ἐφοβοῦντο και νὰ τὸ μάθωσιν. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν διαπραχθεῖσαι ὀμότητες ἦσαν, ὡς ἐλέγετο, φοβεραὶ. Ἐπὶ τίνα σημαίαν εἶχεν ἄρᾳ γε στρατεύσει ὁ Βάγγ ; ὑπὸ τὴν κιτρινήν, τὴν ἐρυθράν, τὴν μελανήν, ἢ τὴν λευκὴν ; Καλλίτερον ὅπως δήποτε ἦτο νὰ μένῃ τοῦτο ἄγνωστον, και νὰ διατηρῆται τούναντίον ἡ πλάνη, ὅτι ἀπετέλει μέρος τοῦ τροφοδοτικῆς σώματος.

Οὕτως ὁ Βάγγ, κατευχαραστημένος ἄλλως διὰ τὴν τύχην του, ἔμεινε σύσσιτος τοῦ φιλοξένου ἐκείνου οἴκου. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Τσουγγ-Χέου, ὁ υἱὸς του οὐδὲ κἂν διελογίσθη νὰ τὸν ἀποχωρισθῆ, τοσοῦτον εἶχε συνειθίσει τὴν συναναστροφὴν τοῦ ἐρασιμίου ἀνδρός.

Ἀληθῶς ὅμως, καθ' ὃν χρόνον ἀρχεται ἡ ἡμετέρα ἱστορία, τίς ἤθελεν ἀναγνωρίσει ἀρχαῖον Τάϊ-Πίγγ—φονεὰ δηλαδὴ, ἡ λαφυραγωγὸν ἢ ἐμπρηστὴν—ὑπὸ τὸν πέντε και πεντηκονταετῆ ἐκείνον φιλόσοφον, τὸν διοπτροφόρον ἠθικολόγον, τὸν κινεζικώτατον ἀληθῶς Κινέζον, μὲ τὸν παροϊμιακὸν αὐτοῦ μύστακα και τὰ πρὸς τοὺς κροτάφους ἀνασεσυρμένα ὄμματα ;

Μακρὰν φέρων και ἀμαυρὰν τὸ χρῶμα ἐσθῆτα, τὴν ζώνην ἔχων ἀνιούσαν πρὸς τὸ στήθος—ἐνεκα προκυπτούσης ἤδη εὐσαρκίας—και τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς του συμφωνώτατον πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τουτέστι πῖλον ἐκ μηλωτῆς, οὗτινος ὁ γῦρος περιεκύκλου σκουῶρον, ὅθεν κατέπιπτον κόρυμβοι πορφυροῖ—ἐφαίνετο ἀγαθὸς τις καθηγητῆς φιλοσοφίας, εἰς τῶν σοφῶν ἐκείνων, οὔτινες ἔχουσι πρόχειρον τὴν χρῆσιν τῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων χαρακτῆρων τῆς κινεζικῆς γραφῆς, λόγιός τις τῆς ἀνωτέρας διαλέκτου, ἀριστεὺς διδασκαρικῶν ἐξετάσεων, δι-

καίωμα ἔχων νὰ διέρχηται ὑπὸ τὴν μεγάλην τοῦ Πεκίνου πύλην, ἣτις προώρισται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ Οὐρανοῦ.

Τίς οἶδεν ὅμως ; Ἴσως, λησμονῶν φοικῶδες παρελθόν, ὁ ἐπαναστάτης εἶχε βελτιωθῆ ἐκ τῆς συγχρωτίσεως τοῦ ἀγαθοῦ Τσουγγ-Χέου, τραπεῖς ἀνεπαισθήτως τὴν ὁδὸν τῆς θεωρητικῆς φιλοσοφίας.

Ἐκ τούτων πάντων ἐξηγεῖται, πῶς τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὁ Κιν-Φὸ και ὁ Βάγγ, οὔτινες οὐδέποτε ἀπεχωρίζοντο, ἦσαν ὁμοῦ ἐν Καντῶνι, και πῶς, μετὰ τὸ ἀποχαιρετιστικὸν ἐκεῖνο γεῦμα, ἐβάδιζον ἀμφότερον παρὰ τὴν προκυμαίαν, ἀναζητοῦντες τὸ ἀτμοκίνητον, ὅπερ ἔμελλε νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς ταχέως εἰς Σάγγ-Χάι.

Ἐ Κιν-Φὸ ἔβαινε σιωπηλὸς και πῶς περιφροντις· ὁ δὲ Βάγγ, ἀριστερᾶ βλέπων και δεξιᾶ, φιλοσοφῶν περὶ σελήνης και ἀστέρων, διήρχετο μειδιῶν ὑπὸ τὴν πύλην τῆς «Αἰωνίας ἀγνότητος», ἣτις δὲν τῷ ἐφαίνετο ἀρκετὰ ὑψηλὴ διὰ τὸ ἀνάστημά του, ὑπὸ τὴν πύλην τῆς «Αἰωνίας Χαράς», ἣς αἱ πτωχαὶ τῷ ἐφαίνοντο ἀναπεπταμέναι ἐνώπιον τῆς ἰδίας του ζωῆς, και εἶδε τέλος βυθιζομένους εἰς τὸ σκότος τοὺς πύργους τῆς Παγόδας τῶν Πεντακοσίων θεοτήτων.

Τὸ ἀτμόπλοιον Πέρμα ὤρμει ἐνώπιόν των, ὑπὸ ἀτμὸν εὐρισκόμενον. Ἐ Κιν-Φὸ και ὁ Βάγγ ἐγκατεστάθησαν ἐντὸς τῶν δύο κοιτωνίσκων, οὔτινες εἶχον προκαταληφθῆ δι' αὐτοὺς. Τὸ ταχὺ βεῦμα τοῦ ποταμοῦ τῶν Μαργαριτῶν, ὅπερ παρᾶσῦρει καθ' ἐκάστην μετὰ τῆς ἰλύος τῶν ὀχθῶν του και πτώματα καταδίκων, μετέδωκε μεγίστην ταχύτητα εἰς τὸ ἀτμοκίνητον. Τὸ σκάφος διέπλευσεν οὕτως ὡς βέλος τὰ τῆδος κακείσε ὑπὸ τῶν γαλλικῶν τηλεβόλων ἀφεθέντα ἐρεῖπια, παρέπλευσε τὴν ἐννεώροφον παγόδαν τοῦ Ἀφ-Ουαί, και τὴν καμπὴν τοῦ Ζαρδᾶν, ἐγγὺς τῆς Βαμπόα, ὅπου ὀρμοῦσι τὰ μέγιστα τῶν πλοίων, και παρῆλθεν ἐν μέσῳ τῶν νησιδρίων και τῶν ἐκ βαμβοκαλάμων φραγμῶν τῶν δύο ὀχθῶν.

Τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιόμετρα, ἦτοι τὰ τριακόσια ἐβδομηκονταπέντε «λί», ἅτινα χωρίζουσι τὴν Καντῶνα ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, διηλύθησαν ἐντὸς τῆς νυκτός. Κατὰ δὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἡ Πέρμα ὑπερέβαινε τὸ «Στόμα τῆς τίγρεως» και τὰς δύο αὐτοῦ θινῶδεις σύρτεις. Ἐ τῆς Βικτωρίας κορυφῆ ἐπὶ τῆς νήσου Χόγγ-Κόγγ, ὑψηλὴ χιλίους ὀκτακοσίους εἰκοσιπέντε πόδας, ἐπεφάνη πρὸς στιγμὴν διὰ τῆς πρωϊνῆς ὀμίχλης, και μετ' αἰσιώτατον τέλος διάπλου ὁ Κιν-Φὸ και ὁ φιλόσοφος, διασχίζοντες τὰ κιτρινωπὰ ὕδατα τοῦ Κουανὸυ ποταμοῦ, ἀπεβιβάζοντο εἰς Σάγγ-Χάι, ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς ἐπαρχίας τοῦ Κιάγγ-Νάν.

[Ἐπεται συνέχεια]

Ἐ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ἀνέρχεται εἰς 3,577,000, ὁ δὲ τῶν Παρισίων εἰς 1,988,000.